

NUPPUJEN SYKSY 2021

Nuput aloittivat toimintansa kesälomien jälkeen elokuussa. Ryhmä koostui kahdeksasta 1-2 -vuotiaasta lapsesta sekä kahdesta aikuisesta. Nupuissa jatkoi kuusi ennestään Vaahteramäestä tuttua lasta ja kaksi uutta nuppusta. Aikuisista Janina oli lapsille entuudestaan tuttu ja uutena aikuisena Vaahteramäkeen tuli Tanja.

Nuppujen elokuu alkoi uuteen ryhmään tutustumalla ja ennen kaikkea leikkien, laulaen, hassutellen sekä ulkoillen. Arkeen kuului oleellisena osana riisumis- ja pukemistreenit, pottaharjoittelut sekä hyvien ruokatapojen opettelu. Tämän lisäksi arkea maustettiin monin puuhin!

Nuppujen suosikkiasioita olivat roska- ja kuorma-autojen seuraaminen, kaikenlaiset laulut ja niiden kuunteleminen kaiuttimesta(!), kovat vauhdit keinussa sekä kävelyretket. Kuuntelimme ja lauloimme erityisesti Kielinupun lauluja, jotka myös vanhemmat löysivät halutessaan YouTubesta. Elokussa Nuput tutustuivat retkeilyyn tekemällä retken metsään ja toisen puistoon. Retkiä suunniteltiin heti rutkasti lisää, sillä erityisesti metsä houkutti lapsia liikkumaan ja ihmettelemään ympärillä näkyviä asioita.

Korona-aika vaikutti arkeen niin, etteivät vanhemmat saaneet tulla sisälle päiväkotiin alkusyksyn aikana vaan ”vaihto ” tapahtui ulko-ovella. Vanhempien kanssa vaihdettiin kuulumisia lapsen tuonti- ja hakutilanteiden lisäksi puhelimitse, perinteisillä vasukeskusteluilla turvavälit huomioiden ja maskeja käyttäen sekä päiväkodin pihalla pidetyllä perheillalla. Tärkeintä oli, että myös poikkeusaikana yhteistyö sujui ja saimme yhdessä mietittyä, miten tuemme parhaiten lasten kasvua ja kehitystä. Syksyn aikana perustettiin Nuppujen oma WhatsApp -ryhmä, jonka kautta saimme helposti lähetettyä viestejä ja kuvia perheiden luettavaksi ja katsottavaksi.

Syyskuussa Nuppujen päiväkotitouhut olivat päässeet käyntiin. Arkirutiinit alkoivat muodostua ja oli mukavaa aloittaa ensimmäinen ilmaisuosio. Nuput aloittivat loistavasta temasta: Minä itse ja tunnetaidot.

Tutustuimme kehonosiin piirtämällä hiekkaan ja paperiin lasten ääriiviivat. Lapset tekivät tätä myös toisilleen rakennuspalikoilla. Lauloimme Pää-olkapäät-peppu-polvet-varpaat laulua, luimme Peppe on ihana -kirjaa, asettelimme erilaisia paperista ja kivistä tehtyjä kasvonosia paikoilleen sekä askartelimme luonnonmateriaaleista omat kasvot, joita sai ihastella eteislokeroiden ovissa.

Monenmoisia tunteita käsittelemme arkitilanteiden lisäksi tunnekorttien avulla, Miltä tuntuu nallesta -laulua laulaen ja viittoen sekä tunnekirjoja lukien. Lisäksi teimme yhteisen ilo -teoksen maalaten ja etsien lehdistä kuvia asioista, jotka tekevät meidän iloisiksi. Räpsimme myös kuvia Nupuista iloisissa puuhissa.

Syyskuun kohokohdiksi voisi mainita aidan takana tapahtuneen puunkaadon, pyöräilyviikon potkuttelut liikennelaulujen säestämänä, yläpihalla vierailut sekä pihalla syöty hernekeittolounas ja tietenkin metsäretket eväineen. Lisäksi pitänee mainita kaikki perheet kiertäneen sitkeän flunssan, josta onneksi toivuinme pikaisesti ja saimme taas keskittyä mukavampiin asioihin nenän niistämisen sijaan.

Metsäretkillä laulettiin Suomalainen metsä -laulua, avattiin ”metsänportti” erityisellä avaimella eli kepillä ja pyydettiin lupaa astua metsään. Metsässä meillä oli mukana metsänalle, joka oli usein syönyt vatsaansa jotain mitä ensin tunnusteltiin nallen vatsan päältä, esim. käpyjä ja keppejä sekä sadonkorjuuaikana juureksia. Metsänallen vatsasta löytyi myös tunne- ja lorukortteja. Metsänallen lempeä halaus oli tärkeätä tehdä joka reissulla.

Lokakuu meni vauhdikkaasti erilaisten tunteiden ja muiden touhujen pyörteissä. Aloitimme vihanneksia, juureksia, marjoja ja hedelmiä tunnistamalla ja niistä laulamalla. Samalla mietimme missä eri kasvit oikein kasvavat ja miten ne päätyvät meidän lautasillemme. Vietimme myös Sadonkorjuujuhlaa yhdessä Silmujen kanssa.

Eläintenpäivänä jumppasimme pihalla liikkuen eri eläinten tavoin ja rentouduimme eläinjoogalla. Sadun päivänä tutustuimme perinnesatuun Kolme porsasta ja kyseistä satua tarinoimme lokakuun aikana useasti eri tavoin. Aloimme myös lukea pieniä unisatuja päivittäin päiväunille mentäessä.

Ulkona lapset pääsivät seuraamaan omaa tarinaamme Nöpö Nallesta ja Keijo Käärmeestä. Nalle oli hieman huolimaton ja roskasti metsää karkkipapereillaan. Onneksi tämäkin tarina päättyi hyvin ja Keijo Käärme opasti Nöpö Nallea luonnon kunnioituksessa ja he yhdessä oppivat kierrättämään karkkipaperit.

Askartelimme suru –maalauksen surulliselle siilille lehtipesän ja toivoimme, että siili tulisi tästä paremmalle tuulelle ja saisi käydä talvihorrokseen levollisin mielin. Isompien Nuppulasten kanssa askartelimme ”pelkolaatikkoa”. Pelottaviksi asioiksi Nuput osasivat nimetä pimeän, ruohonleikkurin ja muut kovat äänet, jotkin ötökät, dinosaurukset -lelun ja erään kuvan Salama mcqueen -kirjasesta.

Nuput myös tanssivat tunnetanssia musiikin tahdissa. Meillä oli vihamarssia, pelokkaan pupun hiippailua kettua peläten, kepeää kejukaisten tanssahtelua sekä surullista ja hidasta huivitanssia. Kaikki tämä huipentui Juhlaviikkoon, jolloin saimme muiden Vaahteramäkeläisten kanssa arvuutella tunteita. Juhlaviikolla oli myös päiväkotikuvaus, joka olikin aika jännää!

Marraskuussa Nuput siirtyivät uuteen ilmaisualueeseen eli taiteelliseen kokemukseen. Työn alla oli heti pieniä yllätyksiä eräille perheenjäsenille. Isänpäivälahjoissa ja -korteissa riittikin puuhaa. Ensin lähdettiin retkelle etsimään kiviä, joille annettiin värikylpy. Sen jälkeen maalailtiin örkeille täpliä tai mitä kukakin. Kortit tehtiin ajeluttamalla pikkuautoa maalissa ja paperilla. Vielä lopuksi liimailtiin kaikenlaista ja kirjoitettiin nimikirjoitus alle.

Kirjastoautolla vierailtiin kerran kuukaudessa ja marraskuussa mukaan tarttui mm. mieluisia Muumi- ja eläinkirjoja. Lisäksi retkeilimme Luolavuoren koulun pihalla leikkimässä ja koulun viereisessä metsässä tekemässä taidetta luonnonmateriaaleista. Ohjelmassa oli myös Nuppujen värikylpy isossa vessassamme. Se oli aluksi hieman jännittävää, mutta lopulta monelle aika vapauttavaa eikä onneksi kenellekään vastenmielistä! Muovailimme muovailuvahasta matoja ja etanoita.

Metsäretkellä löysimme majan, jossa päiväkodilla alkaneet remonttileikit saivat jatkoa. Leikimme Karhu nukkuu -leikkiä sekä teimme taas vähän luontotaidetta - mandaloita. Harjoittelimme värejä etsimällä metsään piilotettuja väriympyröitä. Lastenoikeuksien päivää vietettiin koko talon voimin pihalla laulamalla sekä kiertämällä liikunnallisia toimintapisteitä. Päivän kunniaksi saimme lounaan jälkeen nauttia jäätelöä!

Jatkoimme vielä taiteiluja vesivärien ja siveltimien parissa: teimme revontulet suolamaalaten sekä tähtitaivaat kelmumaalaustekniikalla. Samalla lauloimme Tuiki tuiki tähtöstä sekä Revontulitanssia. Sekoittelimme myös taikataikinaa suolasta ja vehnä jauhoista, josta saimme muovailtua ja maalattua ison kasan joulukuusenkoristeita.

Niin se syksy tuli ja meni. Vaahteramäessä odoteltiin seuraavaksi jo joulua. Nuppujen huoneeseen oli ilmestynyt kirje Tilda-tontulta, joka lupasi auttaa meitä jouluvalmisteluissa. Tilda kirjoitteli

meille joulukuun ajan ja toivoi meiltä kaikenlaista; milloin hänen teki mieli syödä pipareita ja milloin kuulla joululauluja. Ja mehän hänen toiveet toteutimme, sillä se oli kivaa ja hän toi meille myös joulukalenteriyllätyksiä. Ennen joulua kokoontuimme vielä koko talon yhteiseen puuroaamuun ja pian olikin aika rauhoittua joulun viettoon omiin koteihin.

Syksy kului nopeasti pienten Nuppusten kanssa touhutessa. Arki oli parhaimmillaan riemua, sopuisaa yhdessä oloa ja oivaltamista. Toisinaan taas nuhanenien pyyhintää, itkun lohduttamista ja uhman rauhoittamista sekä kurahousujen pukemisrumbaa. Kaikki tämä kuuluu pienten lasten arkeen niin kotona kuin päiväkodissakin. Seuraavaksi vuodeksi toivoimme vähemmän tarttuvia tauteja ja lisää yhteistä ihmettelyä ja oppimista.